

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human Rights

حقوق بشر

فرستنده: مجله هفته

۲۹ دسمبر ۲۰۱۹

تن فروشی پناهجویان در یونان

یک روزنامه انگلیس خبر داد که حدود ۶۰۰۰ کودک در اردوگاه مهاجران در جزیره «لسبوس» یونان زندگی کرده و از انواع بیماری‌های مزمن و خیمه‌های سرد رنج می‌برند.

«دیلی‌میل» با تأکید بر گیر افتادن حدود ۶۰۰۰ هزار کودک مهاجر در گل و لای و کثافت اردوگاه «موریا» در جزیره لسبوس، این موضوع را یک «بحران شرم آور» برای کشورهای عضو اتحادیه اروپا خوانده است و می‌نویسد: «دلیل همه اینها آن است که بروکسل هنوز هم نتوانسته به این کابوس پایان دهد».

به نوشته این رسانه، «در ایام کریسمس هزاران نفر در بزرگترین اردوگاه مهاجران اروپا زندگی می‌کنند؛ جایی که در آن خشونت و وضعیت بد بهداشتی، منجر به افزایش بیماری‌های مزمن در کودکان در اردوگاه موریا در جزیره لسبوس یونان شده است اما طبق مقررات اتحادیه اروپا آنها باید در این کثافت که زباله در اطراف سکونتگاه‌های اسفبارشان انباشته شده است، زندگی کنند. وضعیت کثیفی آن چنان است که نباید انتظار داشت حتی هیچ فرد بزرگسالی بتواند این وضع را تحمل کند چه برسد به کودکان».

روزنامه انگلیس سپس گزارشی درباره وضعیت ساکنان اردوگاه مهاجران در لسبوس ارائه می‌کند و می‌نویسد: «با این حال هزاران نوجوان در ایام کریسمس در اردوگاه موریا در جزیره لسبوس یونان، بزرگترین اردوگاه مهاجران اروپا زندگی می‌کنند، اردوگاهی که در آن آنها در معرض خشونت هستند، مجبور می‌شوند بدون دارو و جای خواب به خیمه‌های نازکی بروند که در آنها دمای هوا در شب صفر درجه است. وضعیت ناگوار بهداشتی، نبود آب گرم، فقدان غذا، دود ناشی از اجاقهای گاز موقت و سرازیر شدن گل و لای ناشی از بارش‌های زمستانی سبب افزایش شدید بیماری‌های مزمن در اردوگاه موریا شده است اما طبق مقررات اتحادیه اروپا آنها باید در این وضعیت کثافت که زباله‌ها در اطراف خانه‌های اسفبارشان انباشته شده، زندگی کنند تا وضعیت درخواست خانواده‌های آنها برای مهاجرت مورد بررسی (اتحادیه اروپا) قرار گیرد. بسیاری ماه‌ها است که در وضعیت برزخ قرار دارند چرا که بخش عمومی یونان بعد از افزایش ورودی مهاجران از ترکیه طی امسال، برای بررسی تقاضاهای مهاجرت در تنگنا هستند البته در جایی در لسبوس که قبلاً میزبان گردشگران ساحلی بوده است، یک مدرسه و شهرک شنی ایجاد شده است و به کودکان امید داده است».

به گفته این رسانه، «برخی (از ساکنان اردوگاه در لسبوس) درباره بازگشت به سرزمین خودشان صحبت می‌کنند تا به احیای قانون و نظم در وطنشان کمک کنند، آشوبی که سبب شده بود آنها با خانواده‌هایشان از کشورشان متواری شوند. دیگران هم با استفاده از درس‌هایی که به آنها گفته می‌شود، به دنبال تحقق آرزوهایشان در اروپا و تبدیل شدن به پزشک، پرستار یا پولیس هستند».

طبق این گزارش، «حدود ۶۰۰۰ کودک در این اردوگاه زندگی می‌کنند. سن اکثر آنها ۱۲ ساله و یا کمتر از ۱۲ سال است و با خانواده‌هایشان در خیمه یا کانتینر زندگی می‌کنند؛ خانواده‌ای که به ادعای متواری شدن از کشورشان به خاطر جنگ و یا تحت تعقیب بودن به دنبال دریافت پناهندگی هستند. حدود ۱۱۴۹ کودک هیچ همراهی (خانواده‌ای) ندارند».

«نازیلا خیراه» دختر ۱۱ ساله از افغانستان درباره اقامتش در اردوگاه لسبوس به این رسانه انگلیس گفت: «زندگی در افغانستان واقعاً خطرناک است و من نمی‌خواهم به آنجا برگردم. من واقعاً درباره شرایط در اردوگاه نگران شده‌ام چرا که درگیری‌های افراد با یک دیگر را می‌بینم. سخت‌ترین بخش، زندگی در خیمه است. نمی‌توانیم گرم شویم و به اندازه کافی بخوابیم».

او که به همراه والدین و چهار خواهر و برادرش در این اردوگاه زندگی می‌کند، خطاب به رهبران اتحادیه اروپا گفت: «خواهش می‌کنم ما را از اینجا بیرون ببرید».

یک دختر دیگر ۱۱ ساله افغانستان هم به دلیلی میل گفت: «آرزوی من این است که در یک منزل زندگی کنم و زندگی راحتی داشته باشم و به وطن برگردم و یک افسر پولیس بشوم تا بتوانم وضعیت کشورم را بهتر کنم».

به گفته او، «زندگی کردن در خیمه‌ها، سخت است. سخت‌ترین بخش این است که در خیمه بخوابی و در صف غذا بایستی، گاهی اوقات ما سه ساعت در صف می‌ایستیم».

والدین کودکانی که دلیلی میل با آنها مصاحبه کرده است، به این رسانه گفتند، برای رسیدن به جزیره لسبوس از طریق ترکیه، هزاران پوند به قاچاقچیان پول دادند و با ماشین از ایران و ترکیه سرانجام خود را به این جزیره رساندند.

طبق گزارش دلیلی میل، اردوگاه موری در لسبوس برای میزبانی از حدود ۳۰۰۰ نفر ساخته شد اما در حال حاضر ۱۸۵۰۰ نفر در آن حضور دارند. سال قبل در این اردوگاه حدود ۷۰۰۰ نفر اقامت داشتند.

سازمان «پزشکان بدون مرز» که یک کلینیک در جزیره لسبوس دایر کرده است، از مشکلات عدیده پزشکی، زیستی و روانی حاضران در این جزیره به ویژه کودکان خبر داده است. مادران و پدران حاضر در لسبوس هر روز برای دریافت کمک بهداشتی و پزشکی برای فرزندان خردسالشان به این کلینیک رجوع می‌کنند.

«مارکو ساندرون» یکی از مقام‌های ارشد پزشکان بدون مرز درباره وضعیت ناگوار حاضران در لسبوس و همچنین تعداد بالای کودکان در آن به شدت ابرز نگرانی کرده است. به گفته او، گزارش‌هایی درباره زیاد شدن خودزنی‌های مهاجران در لسبوس و همچنین صحبت‌های آنها با روان‌شناسان پزشکان بدون مرز درباره تمایلشان برای خودکشی وجود دارد.

ساندرن گفت: «اردوگاه (موریا) یک کابوس است و زندگی در اینجا حتی برای یک هفته هم اثرات ویرانگری روی ذهن هر فردی می‌گذارد (با این حال) کودکان ماه‌هاست که اینجا زندگی می‌کنند».

وی افزود: «ما یک لیست بلند بالا از کودکان دارای بیماری‌های پیچیده داریم، بیماری‌هایی از قبیل صرع، عوارض قلبی، دیابت، مشکلات تنفسی و حتی سرطان. نوزادان تازه متولد در خیمه‌هایی زندگی می‌کنند که دمای هوای آنها فقط

۵ درجه است و شبها دما از این هم پائینتر می‌رود، خیمه‌هایی که گل و لای اطراف آن را پوشانده است، اینها مشکلات بزرگی هستند».

دیلی میل در ادامه گزارش خود از ناچاری زنان و مادران حاضر در اردوگاه مهاجران لسبوس به تن فروشی هم خبر داده است.

در گزارش آمده است: «چندین تن از فعالان سازمان‌های امدادی گفتند که آنها گزارش‌هایی دربارهٔ روسپی‌گری زنان اردوگاه در ازای غذا، دارو یا پول دریافت کرده‌اند».

فعالان سازمان‌های خیریه و گروه‌های امدادی، رهبران اتحادیهٔ اروپا را به دلیل ناکامی در حصول به یک توافق برای تقسیم تعداد مهاجران بین کشورهای عضو مقصر دانسته‌اند.

دیلی میل گزارش تکان‌دهندهٔ خود را با آماری از ملیت‌های مهاجران گیر افتاده در اردوگاه موریای در جزیرهٔ لسبوس یونان پایان می‌دهد.

در گزارش آمده است: «حدود ۷۰ درصد از ساکنان اردوگاه موریای اهل افغانستان هستند و ۱۳ درصد از اهل سوریه و ۴ درصد هم اهل کشورهای آفریقایی هستند. تنها در سال جاری (۲۰۱۹) بیش از ۷۰۰۰۰ نفر وارد یونان شدند و این تعداد به نسبت سال گذشته، به دو برابر افزایش پیدا کرده است».